

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ପଞ୍ଚାନବେଇତମିତି

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ଵକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବା

Jeff Pippenger

2024-02-28

ପ୍ରଥମ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ସାରାଂଶରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରେ।

ତାହାର ପଛୁଆଳେ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଆସି କହିଲେ, ବାବିଲୋନ ପଡ଼ିତ ହେଲା, ପଡ଼ିତ ହେଲା, ସେହି ମହାନଗରୀ; କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧମୟ ମଦ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ପିଆଇଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8.

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂତ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ। ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ବାବିଲନ ଦୁଇଥର ପଡ଼ିତ ହୋଇଛି। ଏହା ବାବିଲନକୁ ସେହି "ମହାନ ନଗର" ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାକୁ ସପ୍ତଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲନ ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଆଧୁନିକ ବାବିଲନ ଦୁଇଥର ପଡ଼ିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ତାହାର ପତନ ଏହି କାରଣରୁ ଘଟିଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ "ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ପିଇବାକୁ ଦେଇଥିଲା। ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାର ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ଘଟିଥିଲା। ସେହି ସମ୍ପର୍କ ତାହାକୁ ଏହି ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା ଯେ ସେ ଯେ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ନିଜ "କ୍ରୋଧ" କାର୍ଯ୍ୟକର କରୁ, ଯାହା ହେଉଛି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ଆଶୁଥିବା ନିର୍ଯ୍ୟାତନା।

ମଦ ଏକ ଶିକ୍ଷା, ଏବଂ ସେ ଯେ ଶିକ୍ଷା ପାନ କରିବାକୁ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ କରେ, ସେହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି—ଯାହା ଦାବି କରେ ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉପାସନା ଶାନ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ସମସ୍ତ ଜାତି ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵର "ଚିହ୍ନ"କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯାହା ରବିବାର ଉପାସନାଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସୂର୍ଯ୍ୟଉପାସନା। ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେହି "ଚିହ୍ନ"ର ଗ୍ରହଣ, ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ଶକ୍ତିଦ୍ଵାରା ସାଧୁତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ "ହାୟ" ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହ ଉପରେ ଆଶାଯାଉଥିବା ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟରେ ହିଁ କରାଯାଏ। ଜାତିମାନେ "ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା"ର ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଆଧାରରେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର "ମଦ"କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।

"ଏବେ କି ଏହି କଥା ଚାଲିଛି ଯେ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରୁଛି—ଦୁଧିୟଙ୍କୁ ଏକ ଦ୍ଵାରତରଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ବହାଇ ଦିଆଯିବ? ଏହି କଥା ମୁଁ କେବେ ମଧ୍ୟ କହିନାହିଁ। ସେଠାରେ ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଏକ ତଳା ପରେ ଆଉ ଏକ ତଳା ଉଠୁଥିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ମୁଁ କହିଥିଲି, 'ପ୍ରଭୁ ଭୟାନକ ଭାବେ ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ! ତାହାବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1-3ର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ଘଟଣାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ଦୁଧିୟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ କରି କ'ଣ ଆସିବ, ସେ ବିଷୟରେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ଏକ ଦିନ ସେଠାର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଭଲଚାଲଦେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧ୍ଵଂସ କରାଯିବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁଯାୟୀ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଜଗତରେ ବିନାଶ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ବାକ୍ୟ, ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିର ଏକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଏହି ବିପୁଳ ଗଠନଗୁଡ଼ିକ ଭୂମିକୁ ପଡ଼ିତ ହେବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ ଯାହାର ଭୟାବହତା ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।" Review and Herald, July 5, 1906.

ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ୨୦୦୧ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ପୁନରୁଦ୍ଧ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଦୁଧିୟଙ୍କ ସହରର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତର ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ ଧ୍ଵସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।

“ଭବିଷ୍ୟ କର୍ତ୍ତା କହୁଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ସେ ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ମହିମାରେ ପୃଥିବୀ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠିଲା। ଏବଂ ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବହୁତ ଜୋରରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, ମହାନ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଭୂତମାନଙ୍କ ର ବାସସ୍ଥାନ ହୋଇଯାଇଛି’ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1, 2)। ଏହା ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ବାବିଲ ପତିତ, ‘କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟତିଚାରର କ୍ରେତ୍ୟର ଦ୍ରାକ୍ଷା ରସ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ପାନ କରାଇଛି’ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷା ରସ କ’ଣ?—ତାହାର ଭ୍ରାତୃ ଶିକ୍ଷା ମାନ। ସେ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞା ର ବିଶ୍ୱାସୀ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ତ୍ରୀ ନରେ ଜଗତକୁ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସୀ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଇଛି, ଏବଂ ଏଦେନରେ ଶୟତାନ ପ୍ରଥମେ ହବାଙ୍କୁ କହିଥିବା ସେହି ମିଥ୍ୟା କୁ—ଆତ୍ମା ର ସ୍ୱାଭାବିକ ଅମରତ୍ୱ—ପୁନର୍ବାର କହିଆସିଛି। ଏପରି ଅନେକ ସମ୍ଭାଷଣ ଭ୍ରାତୃଙ୍କୁ ସେ ଦୂରଦୂରନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚାର କରିଛି, ‘ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ଆଜ୍ଞାକୁ ଉପଦେଶରୂପେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ’ (ମାତୃକା 15:9)।”

“ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ସାର୍ବଜନୀନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ତାହାର ପବିତ୍ରତାବିରୋଧୀ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ। ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଥିଲା। ସେହିପରି, ସଂସାରକୁ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ବାଉଁଶ ହେଉଛି, ‘ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୋଇଅଛି, ପତିତ ହୋଇଅଛି, ସେହି ମହାନଗରୀ, କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟତିଚାରର କ୍ରେତ୍ୟର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି’ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:8)। ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତର ବାଉଁଶର ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣାରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, ଯେ କହୁଛି, ‘ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପମାନଙ୍କର ସହଭାଗୀ ନ ହୁଅ, ଏବଂ ତାହାର ବିପତ୍ତିମାନଙ୍କରୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ ନ କର। କାରଣ ତାହାର ପାପମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱରଣ କରିଛନ୍ତି’ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5)।” Selected Messages, book 2, 118.

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ଓ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦ ପୂରଣ ହୁଏ; କାରଣ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିବାର ଆହ୍ୱାନ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

“ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18 ସେହି ସମୟକୁ ସୂଚାଏ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6–12 ର ତ୍ରିଗୁଣ ସତର୍କବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପହଞ୍ଚିଯିବ, ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲୋନରେ ଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସହଭାଗିତାରୁ ପୃଥକ୍ ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯିବ। ଏହି ସନ୍ଦେଶଟି ସେହି ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ଯାହା କେବେ ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ଏହା ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବ। ଯେତେବେଳେ ଯେମାନେ ‘ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଲେ’ (2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:12), ସେମାନେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୀପ୍ତିତ ହେବ ଯାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ, ଏବଂ ବାବିଲୋନରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ସେହି ଆହ୍ୱାନକୁ ମାନିବେ: ‘ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ’ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4)।” The Great Controversy, 389, 390.

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସେହି ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ଭାଳାଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପୁନରୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ “ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟ, ଛଅରୁ ବାର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ତ୍ରିବିଧି ସତର୍କବାଣୀ”ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହି ଅର୍ଥରେ, ତିନି ଦୂତଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି, “ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି,” ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗର ଘୋଷଣା ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପୁନରୁଦ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦ୍ୱି

ଦୂତର ସମ୍ମେ ଶ ସେହି ତିନୋଟି ସମ୍ମେ ଶକୁ ସମଗ୍ର ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଆଲ୍ ଓ ଓମେଗାର ଚିହ୍ନ ବହନ କରେ; କାରଣ ପ୍ର ଥମ ଦୂତର ଆମ୍ଭେ ।ଳନର ଇତିହାସରେ ଏହା ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆମ୍ଭେ ।ଳନରେ ପୁନର୍ବାର ହେବ। ସେହି ସମ୍ମେ ଶ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ବାବିଲ ଦୁଇଥର ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଶୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ଏହା “ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଶୀର ତ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ର ଯୋଗ”କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି।

ବାବେଲ ଓ ବାବିଲୋନ୍‌ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ବାବିଲୋନ୍‌ର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଥର ପତନ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନ୍‌ର ଶେଷ ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ କରେ। ବାବିଲୋନ୍‌ର ପତନ ସମ୍ଭାଷ୍ୟ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଘୋଷଣା ତିନି ଦୂତଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ସମ୍ମେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ। ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଗଠନରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ଚିହ୍ନ ରହିଛି, କାରଣ ପ୍ରଥମ ସମ୍ମେଶକୁ “ସନାତନ ସୁସମାଚାର” ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପରିଭାଷାନୁସାରେ ଏହା ସେହି ଶାଶ୍ୱତ ସୁସମାଚାର, କିମ୍ବା ସମସ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଏକ ସୁସମାଚାର ସମ୍ମେଶ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରେ। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସମ୍ମେଶ ହେଉଛି ସେହି ସୁସମାଚାର ସମ୍ମେଶ ଯାହା ପଶ୍ଚିମ ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରେ; ଏହିପରି, ପ୍ରଥମ ସମ୍ମେଶ ଓ ତୃତୀୟ ସମ୍ମେଶ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ସମ୍ମେଶ, ସେମାନେ ଏକେ ସମ୍ମେଶ, କାରଣ ଉଭୟେ ସୁସମାଚାର।

ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ତିନୋଟି ସମ୍ମେଶ ଉପରେ “ସତ୍ୟ”ର ନିଜ ସହି ରଖିଥିଲେ, କାରଣ “ସତ୍ୟ” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହିବ୍ରେ ଶବ୍ଦଟିକୁ ଅଧିକ ଭାଷାବିତ୍ ହିବ୍ରେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଯୋଗ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ। “ତ୍ରୟୋଦଶ” ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ମେଶରେ ହିଁ ବାବିଲୋନ୍‌ର ବିଦ୍ରୋହ, ତାହାର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ବ୍ୟଭିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ। ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ମେଶରେ ମଧ୍ୟ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କର ସହି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, କାରଣ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଯେ ସମ୍ମେଶ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମ୍ମେଶକୁ ବିଚାରର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରାଯାଏ।

ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାବେଲର ପତନ, ବାବିଲୋନ୍‌ର ପତନ ସମ୍ଭାଷ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ, ଏବଂ ନିର୍ମୋଦଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ବିଦ୍ରୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଚିହ୍ନ ରହିଛି। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି, ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାଭିତରେ ଅବସ୍ଥିତ। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ “ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର” ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡ ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ କରେ, ଏବଂ “ତାହାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ” ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ କରେ। ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତାରେ ମିଳେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ “ତାହାଙ୍କର ନ୍ୟାୟର ଘଡ଼ି ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି।”

ନିର୍ମୋଦଙ୍କର ପତନରେ, ଯାହା ବାବିଲୋନ୍‌ର ପ୍ରଥମ ପତନ, ତିନି ଦୂତଙ୍କର ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଏହାକୁ “ଯାଅ” ବୋଲିଥିବା ପଦବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ କରାଯାଇଛି।

ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଏକେ ଭାଷା ଓ ଏକେ କଥା ଥିଲା। ଏବଂ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ସେମାନେ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାବେଳେ ଶିନୀର ଦେଶରେ ଏକ ସମତଳ ଭୂମି ପାଇଲେ; ଏବଂ ସେଠାରେ ବସବାସ କଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ଇଟ ତିଆରି କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲଭାବରେ ପୋଡ଼ିବା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଥରର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଇଟ ଥିଲା, ଏବଂ ଚୁନର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାମର ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ନଗର ଓ ଏକ ଗୋପୁର ନିର୍ମାଣ କରିବା, ଯାହାର ଶିଖର ଆକାଶକୁ ପହଞ୍ଚେ; ଏବଂ ଆମେ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ନାମ କରିବା, ନହେଲେ ଆମେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ଛିତରିଯିବୁ। ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନମାନେ ଯେ ନଗର ଓ ଗୋପୁର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବତରିଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏମାନେ ଏକେ ଜନଗୋଷ୍ଠୀ, ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକେ ଭାଷା; ଏବଂ ଏହି କାମ ସେମାନେ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି; ଏବେ ସେମାନେ ଯାହା କରିବାକୁ କଳ୍ପନା କରିଛନ୍ତି, ତାହାରୁ କିଛିମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଆସ, ଆମେ ନମି ଯାଇ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ଭାଷାକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେବା, ଯେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପରର କଥା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ଛିତରାଇଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କାମ ବନ୍ଦ କଲେ। ଏହି କାରଣରୁ ତାହାର ନାମ ବାବେଲ ବୋଲି କୁହାଗଲା; କାରଣ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଭାଷାକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେଠାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ଛିତରାଇଦେଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 11:1-9।

ବାବେଲ୍‌ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବାବିଲୋନର ପ୍ରଥମ ପତନ “ଯାଅ” ବୋଲି ତିନିଥର ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି। ତିନିଜଣ ଦୂତ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମ ଦୂତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲେଖାମାନରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ରମରେ ମିଳେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ବାବିଲୋନୀୟ ଆହାର ଖାଇବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେବାକୁ ବାଛିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ପ୍ରଥମ ଦୂତର ପରୀକ୍ଷା, ଯିଏ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ତା’ପରେ ତାଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନର ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଲା, ଯାହା ବାବିଲୋନୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ଶାକାହାରୀ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଛିନେଇଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଯେପରି 1844 ମସିହାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲା। ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ତିନି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ପରୀକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କଲା, ଯେଉଁଠାରେ ନେବୁକଡ୍‌ନେଜର ତାଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯାହା 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରଥମ ପରେ ନୋହଙ୍କୁ ବେଦୀଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି କାମ କରିବାବେଳେ ସେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପାଷାଣଗୁଡ଼ିକୁ କେବେ ମଧ୍ୟ କାଟିବା କିମ୍ବା ଘସି ଛାଟିବାକୁ ନୁହେଁ, ତଥା ତାଙ୍କର ବେଦୀ ପାଇଁ ଗାରା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ବିଦ୍ରୋହୀ ନିମ୍ନୋଦ ଇଟ ଓ ଗାରା ବ୍ୟବହାର କଲା, ଏବଂ ଏଭଳି ପୃଥକୀକୁ ପୁନର୍ବାସିତ କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ପର୍କର ବେଦୀର ଜାଲିଆତି କଲା। ନିମ୍ନୋଦଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ “go to” ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଏକ “ମୃତ୍ୟୁର ଚୁକ୍ତି”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ “go to” ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଗ (ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ) ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନଗର (ଏକ ରାଜ୍ୟ)ର ନିର୍ମାଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ନିମ୍ନୋଦଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ “go to” ଥିଲା ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ମିଶ୍ରଣ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ବ୍ୟତିଚାର ଅଟେ। ତୃତୀୟ “go to” ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛିଣ୍ଡିବିଛିଣ୍ଡା କରିଦେବା ଏବଂ ଭାଷାକୁ ଭ୍ରମିତ କରିଦେବାର ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା।

ବାବିଲୋନର ପ୍ରଥମ ପତନ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିରୂପ କରେ, ଏବଂ ବାବିଲୋନର ଦ୍ୱିତୀୟ ପତନ—ତାହାର ଦୁଇଟି ପ୍ରକାଶରେ, ଯେଉଁମାନେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ପତନର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ—ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିରୂପ କରେ। ଏହା ଏପରି କରେ, କାରଣ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ବାବିଲୋନର ପତନ ଯେପରି ଏକ ଆରମ୍ଭ ଓ ଏକ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମଭେଦନମାନ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ହୁଏ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଲର୍ ବିଶେଷଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ବେଲଶଜ୍ଜର ଉପରେ ଆଶାଯାଇଥିବା ବିଚାର, ନେବୁକଡ୍‌ନେଜର ଉପରେ ଆଶାଯାଇଥିବା ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା।

“ବାବିଲୋନର ଶେଷ ଶାସକଙ୍କ ଉପରେ, ଯେପରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ତାହାର ପ୍ରଥମ ଶାସକଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥିଲା, ସେପରି ଦୈବୀୟ ପ୍ରହରୀଙ୍କ ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଆସିଲା: ‘ହେ ରାଜା, ... ତୋତେ ଏହା କୁହାଯାଉଛି; ରାଜ୍ୟ ତୋଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି।’ ଦାନିଏଲ 4:31।” Prophets and Kings, 533.

ବାବିଲୋନର ଦ୍ୱିତୀୟ ପତନରେ, ଯେପରିକି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ରହିଛି। ଏହି ସ୍ୱାକ୍ଷର ବାବିଲୋନର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ରାଜାଙ୍କ ପତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ନେବୁକଡ୍‌ନେଜରଙ୍କ ବିଚାର ଓ ପତନକୁ “ସାତ କାଳ” ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର “ସାତ କାଳ” ପ୍ରତି ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ; ଏବଂ ନିମ୍ନୋଦଙ୍କ ବିଚାର ଓ ପତନରେ ଘଟିଥିବା “ଛିତରାଇଯିବା” ମଧ୍ୟ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର “ସାତ କାଳ” ପ୍ରତି ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ। ବେଲ୍‌ଜ୍ଜରଙ୍କ ବିଚାର ଓ ପତନକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ଯୋଗଫଳ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁରି ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର “ସାତ କାଳ” ପ୍ରତି ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ।

ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱା ଶୀର “ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ର ଯୋଗ” ପ୍ର ଅମ ଦୁଇଟି ସାକ୍ଷ 1 ଦ୍ୱା ଶ୍ରୀ ପିତ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାର ଲକ୍ଷ ଶଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରି ସ୍ଥିର କରନ୍ତି । ବାବିଲନର ତିନୋଟି ପତନ ସହ, ବାବିଲନର ପତନକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସେହି ସମ୍ବେ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେହି ନିୟମକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱା ଶୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ର ଯୋଗ ଆଧାରିତ । ବାବିଲନର ପ୍ର ଅମ ଦୁଇଟି ପତନ ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ ପତନର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱା ଶୀମୂଳକ ଲକ୍ଷ ଶଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ ।

ପୁ୍ୟତର ଫର ଆମେରିକାର ଇତିହାସରେ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛି । ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, ଓଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ପରିଚିତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୃତକ୍ ସମ୍ବେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ସତ୍ୟର ଖାକା ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା ନିୟମମାନଙ୍କର ଏକ ସଂକଳନ, ସେହି ଇତିହାସର ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ଥିଲା । “ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ” ହେଉଛି ସେହି ନିୟମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ସଂକଳିତ ହୋଇଛି, ଯାହାର ଦ୍ୱାରା ସେହି ସତ୍ୟର ଖାକା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ତୃତୀୟ ଦୃତକ୍ ସମ୍ବେଶ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ ।

ରୋମର ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶ, ବାବିଲୋନର ପତନର ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ, ପରସ୍ପର ନିକଟସମ୍ବନ୍ଧିତ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତୀରର ବେଶ୍ୟା, କିମ୍ବା ବାବିଲୋନ, ଯେ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ଦେହ; କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଆହାବଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ସେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରେ । ଆଧୁନିକ ରୋମ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ପଶୁ, ଯାହା ଉପରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ଆରୋହଣ କରି ବସିଛି ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛି ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖୁ ।

“ତା’ପରେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ମହିମାରୁ ହଟାଇ ନିଆଗଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋତେ ଦେଖାଇଦିଆଗଲା । ଦୃତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ତୁମେ କି ସାତଟି ଶେଷ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗରୁ ପଳାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ତୁମେ କି ମହିମାକୁ ଯାଇ, ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ୱର ଯାହା କି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତକୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ଯଦି ତେଣୁ, ତେବେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ, ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ, ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ଏବେ ଯେପରି ପ୍ରସ୍ତୁତି ତୁମମାନଙ୍କର ଅଛି, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ତୁମମାନଙ୍କର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଆସୁଛି, କ୍ରୋଧ ଓ ଭଗ୍ନ ରୋଷ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦୟଭାବରେ, ଦେଶକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାହାରୁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ । ସମସ୍ତକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ବଳିଦାନ କର । ନିଜକୁ, ସମ୍ପତ୍ତିକୁ, ସବୁକିଛିକୁ ତାଙ୍କ ବେଦୀ ଉପରେ ଜୀବନ୍ତ ବଳି ଭାବରେ ଅର୍ପଣ କର । ମହିମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତକିଛି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର, ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଚୋର ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କଳା ଧରି ନଷ୍ଟ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯଦି ପରେ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ତାଙ୍କ ସହଭାଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଏଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯଜ୍ଞଶାଳ ଭାଗୀ ହେବାକୁ ହେବ ।”

“ଯଦି ଆମେ ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରୁ, ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗ ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସସ୍ଥା ହେବ । ଆମେ ସମଗ୍ର ପଥରେ ଆତ୍ମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ, ପ୍ରତିଦିନ ଆତ୍ମ ପ୍ରତି ମୃତ ହେବାକୁ, କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଦେବାକୁ, ଏବଂ ନିରନ୍ତର ତାଙ୍କର ମହିମାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ଦେଖୁଲି ଯେ ଯେମାନେ ଶେଷକାଳରେ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମର ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାର ଅର୍ଥ କ’ଣ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ହେବ; ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହା ତୀବ୍ର ଓ ବିଦାରକ ହେବ, ଯେପରି ସେମାନେ ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଇ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସଙ୍କଟକାଳକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବେ, ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶୋଭାରେ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପବିତ୍ର, ନିର୍ମଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସାନ୍ନ୍ଦିଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ ।”

“ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖୁଲି ଯେ ମହିମାର ଭଲ ରାଧିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ଆମେ କେମିତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ପୁଣି ଦେଖୁଲି ଯେ ଆମ ପାଇଁ ଏତେ ସମୃଦ୍ଧ ଭଲ ରାଧିକାର ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ଯାଶୁ କେତେ ଯତ୍ନ ଶା ସହିଥିଲେ, ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ଯେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯଜ୍ଞ ଶାରେ ବସ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ ହଣ କରିବା, ଯେପରିକି ଆମେ ପରୀକ୍ଷା ମାନଙ୍କ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସଙ୍କେତ ଚିତ୍ର ନହେଉ, ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ବହନ କରିବା, ଏହା ଜାଣି ଯେ ଯାଣୁ କେତେ ଯତ୍ନ ଶା ସହିଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ର ଦରିଦ୍ର ତା ଓ ଯତ୍ନ ଶା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଧନୀ କରାଯାଇପାରୁ। ଦୃଢ଼ କହିଲେ, 'ଆମ୍ଭ ଅସ୍ୱୀକାର କର; ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ପଦକ୍ଷେପ ପନେବାକୁ ହେବ।' ଆମ ମଧ୍ୟ ରୁ କେହି କେହିଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଓ ପଦେ ପଦେ ଅଗ୍ର ସର ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ମିଳିଛି, ଏବଂ ଆମେ ନେଇଥିବା ପ୍ରାୟତଃ କ ପଦକ୍ଷେପ ପ ଆମକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ପ ନେବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦେଇଛି। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମୟ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ଯାହା ଶିଖିବାକୁ ଆମକୁ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା କେବଳ କିଛି ମାସରେ ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କିଛି ଅଶିଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଅନେକ କିଛି ପୁନର୍ବାର ଶିଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଯେମାନେ ଆଜି ଜାଣି ହେବାବେଳେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏବେହିଁ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ କହିବେ, ନାହିଁ, ଆମେ ପଶୁର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମାନିବୁ ନାହିଁ।" Early Writings, 67.